

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 11Co/101/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7116211757
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 04. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Matyiová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2017:7116211757.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Matyiovej a sudkýň JUDr. Jarmily Čabaiovej a Mgr. Angeliky Sopoligovej v spore žalobkyne E. J., nar. XX.X.XXXX, bytom P., U. 6, zast. D.. C. J., advokátkou, so sídlom P., P. XX, proti žalovanému H. B. s.r.o., so sídlom T., R. XXX/A, O.: 45869464, zast. Advokátska kancelária JUDr. Veronika Kubriková, PhD., s.r.o., so sídlom Bratislava, Martinčekova 13, o nariadenie predbežného opatrenia, o odvolaní žalovaného proti uzneseniu 22C 123/2016-8 z 22.6.2016 Okresného súdu Košice I

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie.

Žalobkyni priznáva náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie (ďalej aj „súd“) uznesením nariadil predbežné opatrenie, ktorým uložil žalovanému, aby sa zdržal použitia dohody o zrážkach zo mzdy na základe zmluvy o úvere č. 5306033307 z 20.4.2007 uzavretej medzi Poštovou bankou, a.s. a žalobkyňou do právoplatného skončenia konania vo veci samej o neplatnosť tejto dohody o zrážkach zo mzdy k zmluve o úvere č. XXXXXXXXXXX z XX.X.XXXX. Zamestnávateľovi žalobkyne Q. J., spol. s r.o., so sídlom T., H. 4, uložil povinnosť zdržať sa vykonávania zrážok z jej mzdy na základe zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXX zo dňa 20.04.2007 uzavretej medzi Poštovou bankou, a.s. a žalobkyňou do právoplatného skončenia konania vo veci samej o neplatnosť dohody o zrážkach zo mzdy k zmluve o úvere č. XXXXXXXXXXX z 20.4.2007. Žalovanému uložil povinnosť zaplatiť súdny poplatok za návrh na nariadenie predbežného opatrenia v sume 33 € do troch dní od právoplatnosti tohto uznesenia a žalobkyni povinnosť v lehote 30 dní od právoplatnosti uznesenia podať žalobu na začatie konania o neplatnosť dohody o zrážkach zo mzdy k zmluve o úvere č. XXXXXXXXXXX z 20.4.2007.

2. Rozhodol tak o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia, ktorý žalobkyňa odôvodnila tým, že ako dlžníčka dňa 20.4.2007 uzatvorila spotrebiteľskú zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXXX s veriteľom Poštovou bankou a.s., predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru vo výške 50.000,-Sk, s RPMN v celkovej výške 34.612,66 Sk, ktorú sa zaviazala splácať v mesačných splátkach po 1.490,-Sk. V rokoch 2007 a 2008 zaplatila na úvere 20.961,74 Sk (695,80 €), od roku 2009 z dôvodu ťaživej životnej situácie úver nesplácala. Z tohto dôvodu Poštová banka a.s. pravdepodobne postúpila predmetnú pohľadávku, o tejto skutočnosti však žalobkyňa nemá žiadnu vedomosť. Dňa 6.10.2015 vyzval žalovaný terajšieho zamestnávateľa žalobkyne spoločnosť Tchibo Slovensko spol. s r.o., ako platiteľa mzdy k realizovaniu zrážok zo mzdy titulom uzavretej zmluvy o úvere a údajnej doložky o zrážkach zo mzdy, pričom dlžnú pohľadávku vyčíslil na sumu 5.269,80 €. Predmetná dohoda o zrážkach zo mzdy má byť súčasťou Zmluvy o úvere. Žalobkyni sa táto výzva žalovaného stala známou 13.4.2016, preto dňa 20.4.2016 vyzvala žalovaného, aby realizoval právne kroky vo vzťahu k jej zamestnávateľovi týkajúce sa ukončenia vykonávania zrážok z jej mzdy z dôvodu premlčania pohľadávky žalovaného. Právny predchodca žalovaného si mohol predmetnú pohľadávku podľa § 101 Občianskeho zákonníka uplatniť po prvý raz

v apríli 2009. Žalovaný ani právny predchodca nerealizovali vo vzťahu k nej žiadne právne relevantné kroky majúce za následok prerušenie plynutia premlčacej doby. Z uvedeného dôvodu je pohľadávka uplatňovaná žalovaným u platiteľa jej mzdy premlčaná.

3. Žalobkyňa uviedla, že má reálnu obavu z konania žalovaného, ktorého právo je premlčané a na dôvažok uplatňované v rozpore so zákonnými ustanoveniami na ochranu spotrebiteľa (zákazu dohody o zrážkach zo mzdy ako súčasť zmluvy o úvere, zákaz formulárového typu zmluvy, zákaz rozhodcovskej doložky vo formulárovom type zmluvy a pod.). Poukázala na to, že dohode o zrážkach zo mzdy chýba akákoľvek ďalšia špecifikácia čo do výšky pohľadávky, a preto umožňuje žalovanému svojvoľne určovať jej výšku, ktorá skutočnosť je v zásadnom rozpore s ustanoveniami § 551 Občianskeho zákonníka. Preto sa domáha nariadenia predbežného opatrenia, ktorým sa žalovanému uloží povinnosť zdržať sa použitia dohody o zrážkach zo mzdy titulom zmluvy o úvere a zároveň žiada, aby súd uložil povinnosť aj tretej osobe - platiteľovi jej mzdy - zdržať sa vykonávania zrážok zo mzdy titulom zmluvy o úvere, pretože hrozí, že bude vykonávať zrážky zo mzdy titulom premlčaného záväzku, pričom jedinou možnosťou ako účinne a bezodkladne zabezpečiť ochranu jej práv je nariadenie predbežného opatrenia pred začatím konania vo veci samej.

4. Zo zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX z 20.4.2007 uzavretej medzi žalobkyňou ako dlžníčkou a Poštovou bankou a.s. ako veriteľom súd zistil, že v časti označenej číslom 3 je drobným písmom uvedená dohoda o zrážkach zo mzdy, v ktorej sa uvádza, že je zabezpečením pohľadávky veriteľa vzniknutej zo zmluvy o úvere a že klient (žalobkyňa) udeľuje Poštovej banke, a.s. výslovný súhlas na predloženie dohody platiteľovi jej mzdy. Dohoda sa mala vzťahovať i na budúceho platiteľa mzdy ako aj na iné príjmy klienta.

5. Súd prvej inštancie návrh právne posúdil podľa § 74 ods. 1, § 75 ods. 1, 9, § 76 ods. 1 písm. f/, § 76 ods. 2, 3, 4 O.s.p. a dospel k záveru, že žalobkyňa osvedčila nárok i naliehavosť situácie nebezpečenstvom bezprostredne hroziacej ujmy na jej právach, a preto stotožňujúc sa so skutkovými a právnymi dôvodmi návrhu na nariadenie predbežného opatrenia mu vyhovel v požadovanom rozsahu.

6. Zároveň zaviazal žalobkyňu podať návrh vo veci samej, o určenie neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy v lehote 30 dní od právoplatnosti uznesenia, inak predbežné opatrenie zanikne.

7. Žalobkyňa bola v konaní o nariadenie predbežného opatrenia úspešná, a pretože podľa ust. § 4 ods. 2 písm. za/ zákona č. 71/1992 Zb. je oslobodená od platenia súdnych poplatkov, zaviazal súd na zaplatenie súdneho poplatku za návrh na nariadenie predbežného opatrenia v sume 33 € v konaní neúspešného žalovaného (§ 2 ods. 2 zákona č. 71/1992 Znb.).

8. Uznesenie napadol včas podaným odvolaním žalovaný z odvolacích dôvodov podľa § 205 ods. 2 písm. a/, d/, f/, e/, § 221 ods. 1 písm. h/ O.s.p., t.j. v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p., súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené, a má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej, odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 O.s.p., účastník konania ich bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa a súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav. Žiadal, aby odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie zmenil tak, že návrh zamietne, alternatívne aby ho zmenil a konanie zastavil a zaviazal žalobkyňu na náhradu trov konania. Namietal nedostatok svojej pasívnej vecnej legitímácie, pretože má za to, že s pôvodným veriteľom tvoria nerozlučné procesné spoločenstvo a žalobkyňa mala tak žalovať aj pôvodného veriteľa. Súčasne žalovaný vzniesol s poukazom na ustanovenie § 106 ods. 1 O.s.p. námietku nedostatku právomoci súdu tento spor prejednávať, nakoľko žalobkyňa sa s právnym predchodcom žalovaného dohodli, že všetky spory, ktoré vzniknú z tejto zmluvy, vrátane sporov o jej vznik, splatnosť a výklad, budú rozhodované pred Stálym rozhodcovským súdom, zriadeným pri ROZHODCOVSKÁ, ARBITRÁŽNA a MEDIAČNÁ, a. s., a preto vec nepatrí do právomoci všeobecných súdov. Žalovaný dal súdu do pozornosti skutočnosť, že platnosť rozhodcovskej doložky nebola žalobkyňou namietaná ani spochybnená. Žalovaný ďalej s poukazom na ustanovenie § 80 písm. c/ O.s.p. namietal, že pri určení neplatnosti právneho vzťahu musí byť daná naliehavosť právneho záujmu na tomto určení, ktorý v danom prípade nie je. Má za to, že k vykonávaniu

zrážok už došlo a žalobkyňa už mala aj pred podaním návrhu vedomosť o vykonávaní zrážok zo mzdy. Žalovaný v odvolaní taktiež zdôraznil, že platnosť samotnej zmluvy o úvere žalobkyňa vo svojom žalobnom návrhu nepopiera, uzatvorila ju dobrovoľne na základe slobodnej vôle, nenamieta časť, z ktorej brala úžitok, ale len časť, na základe ktorej má povinnosť predmetný záväzok splatiť. Dohoda o zrážkach zo mzdy má len zabezpečovací charakter a nespôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Žalovaný poukazoval aj na skutočnosť, že v prípade, ak by žalobkyňa plnila riadne a včas svoj záväzok voči bankovej spoločnosti, tento zabezpečovací inštitút by nebol vôbec uplatnený. Uzatvorená dohoda o zrážkach zo mzdy nespôsobuje nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán a nie je v rozpore so spotrebiteľským právom, je to zákonný zabezpečovací inštitút pre prípad neplnenia si povinností zmluvnou stranou. Argumentoval aj tým, že na ustanovenie § 52 ods. 2 OZ sa vzťahuje zákaz retroaktivity, a teda nie je možné toto ustanovenie aplikovať na vzťahy, ktoré vznikli pred 1.5.2014.

9. V písomnom vyjadrení k odvolaniu žalobkyňa vzhľadom na zmenu procesných predpisov, ktorá nastala medzi časom podania návrhu na vydanie predbežného opatrenia a týmto vyjadrením, poukázala na ustanovenie § 336, druhá veta CSP, podľa ktorého súd môže neuložiť povinnosť žalobcovi podať žalobu vo veci samej, v prípade, ak neodkladným opatrením možno dosiahnuť trvalú úpravu pomerov. Žalobkyňa zastáva názor, že vydaným predbežným opatrením (neodkladným opatrením) je zamedzené žalovanému vykonávať zrážky zo mzdy, pričom zmluva o úvere neobsahuje žiadny iný prostriedok zabezpečenia pohľadávky žalovaného, ktorým by bolo možné bez právoplatného exekučného titulu postihovať žalobkyňu. Preto dala na zváženie odvolaciemu súdu postup podľa § 388 CSP a to bez uloženia povinnosti žalobkyne podať návrh vo veci samej.

10. Žalovaný na k písomné vyjadrenie žalobkyne k odvolaniu nereagoval.

11. Dňa 1. júla 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, ktorý platí aj na konania začaté pred dňom jeho účinnosti (§ 470 ods. 1 CSP).

12. Podľa § 470 ods. 2 veta prvá CSP právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia tohto zákona, zostávajú zachované.

13. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd (§ 34 Civilného sporového poriadku účinného od 1.7.2016, ďalej len CSP) prejednal odvolanie žalovaného ako podané včas oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 385 ods. 1 CSP a contrario v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 a § 380 CSP a z hľadiska uplatnených odvolacích dôvodov a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné a napadnuté uznesenie je vecne správne, preto uznesenie potvrdil podľa § 387 ods. 1, 2 CSP.

14. Vychádzajúc zo zákonných predpokladov pre nariadenie predbežného opatrenia je toto prípustné a opodstatnené vtedy, ak

- a) sa tvrdí a osvedčí, že sú tu právne vzťahy medzi účastníkmi,
- b) tieto právne vzťahy vyžadujú úpravu,
- c) táto úprava je potrebná,
- d) neprímeraným spôsobom nezasahuje do právnych vzťahov medzi účastníkmi (účastník nie je obmedzený spôsobom neprímeraným povahe veci) a
- e) sledovaný účel nemožno dosiahnuť zabezpečovacím opatrením.

15. Predbežné opatrenie v prejednávanej veci má len dočasný charakter a jeho účelom je zamedziť výkonu zrážok zo mzdy žalobkyne do doby, než bude rozhodnuté vo veci samej. Ide o zabezpečovací prostriedok, ktorým sa upravujú pomery strán sporu a ide o stav, ktorý neznesie odklad. Pri jeho nariaďovaní prevláda požiadavka rýchlosti. Z toho dôvodu nie je potrebné zisťovať všetky tie skutočnosti, ktoré treba zistiť pred vydaním konečného rozhodnutia (vo veci samej), ale musia byť osvedčené okolnosti, z ktorých sa vyvodzuje opodstatnenosť a neodkladnosť návrhu. Miera osvedčenia sa riadi situáciou, najmä naliehavosťou jej riešenia. Účelom predbežného opatrenia je totiž rýchle a pružné riešenie tej situácie, ktorá vyžaduje okamžitý zásah súdu.

16. Odvolací súd zhodne s právnym názorom súdu prvej inštancie má za to, že žalobkyňa osvedčila naliehavosť potreby dočasnej úpravy pomerov najmä vzhľadom na jej tvrdenie, že zrážky zo mzdy sú

vykonávané na premlčaný dlh. Odvolací súd preto dospel k záveru, že v danom prípade je predbežné opatrenie opodstatnené pre ochranu nároku uplatneného žalobkyňou vo veci samej.

17. Dohoda o zrážkach zo mzdy sa od ostatných zabezpečovacích prostriedkov líši tým, že uspokojenie pohľadávky veriteľa nielen zabezpečuje, ale súčasne ide o prostriedok splácania veriteľovej pohľadávky, keďže na jej základe sa pohľadávka veriteľa postupne aj uspokojuje zrážkami zo mzdy dlžníka, ktoré dlžník s veriteľom dohodol a ktoré vykonáva platiteľ jeho mzdy a dohodnuté zrážky pravidelne vypláca veriteľovi, a to až do úplného zaplatenia veriteľovej pohľadávky. Žalobkyňa, ktorá mala záujem získať od žalovaného úver, musela sa podrobiť vopred určenej a sformulovanej zmluvnej podmienke vo formulárovej zmluve bez toho, aby s ňou žalovaný túto podmienku individuálne dohodol. 15. Inštitút dohody o zrážkach zo mzdy umožňuje veriteľovi dosiahnuť uspokojenie pohľadávky siahnutím na majetok dlžníka bez predchádzajúceho odobrenia súdom či iným nezávislým tribunálom. V podstate ide o exekúciu majetku s tým rozdielom, že ju nevykonáva súd ale spravidla podnikateľa. pritom ide okrem iného aj o otázku, či dlh existuje a v akej výške. Výšku dlhu si veriteľ sám diktuje, platiteľ mzdy vykonáva zrážky zo mzdy dlžníka a dlžník nemá možnosť tieto zrážky priamo zastaviť. Dlžník je tak vystavený konaniu a rozhodovaniu veriteľa.

18. Odvolací súd akcentuje aj tú skutočnosť, že inštitút dohody o zrážkach zo mzdy umožňuje obísť dôležitý prvok újného práva, a to ex offo súdnu kontrolu zmluvných podmienok, či nespôsobujú hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa (neprijateľné zmluvné podmienky). Spotrebiteľovi je nevyhnutné poskytnúť ochranu najmä ak existuje nebezpečenstvo, že sa v euronekomformnom procese zrážok zo mzdy na základe inkorporovanej dohody o zrážkach zo mzdy zabezpečuje a umožňuje uhradiť plnenie z neprijateľných zmluvných podmienok bez súdnej kontroly, na ktorú skutočnosť musí brať súd ohľad (porovnaj rozsudok C-106/77 Simmenthal).

19. Na zdôraznenie uvedeného odvolací súd poukazuje na znenie písomných pripomienok Európskej komisie vo veci C-30/12, Valéria E./H., s.r.o.: „M. X smernice S. 93/13/EHS z 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách sa má vo svetle efektivity vykladať v tom zmysle, že bráni uplatňovaniu takej vnútroštátnej právnej úpravy, ktorá neumožňuje vnútroštátnemu súdu preskúmať aj bez návrhu nekalosť zmluvných podmienok v zmluve o spotrebiteľskom úvere zabezpečenej dohodou o zrážkach zo mzdy, alebo neumožňuje v tejto súvislosti vnútroštátnemu súdu vydať predbežné opatrenie za účelom pozastavenia vykonávania zrážok z dlžníkovej mzdy.

20. Odvolací súd dospel k záveru, že dohoda o zrážkach zo mzdy uzavretá ako zabezpečovací prostriedok v rámci spotrebiteľskej zmluvy, ktorej podmienky neboli predmetom posúdenia súdu, alebo inej objektívnej inštitúcie, vyvoláva potrebu ex offo súdneho preskúmania z dôvodu nebezpečenstva, že spotrebiteľ zmluvné podmienky nedokáže sám vyhodnotiť. Realizácia zrážok zo mzdy na základe takejto dohody nie je prijateľná, keďže je značná pravdepodobnosť, že táto vychádza z neprijateľných zmluvných podmienok. Už len skutočnosť, že žalovaný vyzval zamestnávateľa žalobkyne, aby vykonával zrážky zo mzdy, osvedčila právo žalobkyne.

21. Nariadenie predbežného opatrenia, ktorým sa zakáže žalovanému vykonávať právo z tejto dohody a platiteľovi mzdy realizovať dohodu, je dočasné opatrenie proti postihu majetku žalobkyne, bez ktorého by mohol nastať ťažko napravitelný stav, teda že by sa na základe neplatnej dohody o zrážkach zo mzdy poukázali žalovanému zo mzdy žalobkyne finančné prostriedky bezdôvodne, resp. vo vyššom rozsahu, než zákon dovoľuje. K odvolacej námietke, podľa ktorej je dohoda o zrážkach zo mzdy legitímnym inštitútom a predstavuje zákonný prostriedok zabezpečenia úveru, odvolací súd uvádza, že súd prvej inštancie, ani odvolací súd, inštitút dohody o zrážkach zo mzdy nespochybnil. Nariadením predbežného opatrenia len prišlo k obmedzeniu uplatnenia tohto inštitútu do právoplatného skončenia konania vo veci samej, nakoľko výkon práv z uvedenej dohody sa vzťahuje k pohľadávke, ktorá je spochybnená a oprávnenosť ktorej bude predmetom súdneho konania.

22. Pokiaľ ide o námietku nedostatku právomoci súdu v danej veci konať a rozhodnúť, ktorú podľa § 106 ods. 1 O.s.p. vzniesol žalovaný, odvolací súd uvádza:

23. Podľa § 106 ods. 1 O.s.p. (účinného do 30.6.2016), len čo súd k námietke odporcu uplatnenej najneskôr pri prvom jeho úkone vo veci samej zistí, že vec sa má podľa zmluvy účastníkov prejednať v rozhodcovskom konaní, nemôže vec ďalej prejednávať a konanie zastaviť; vec však prejedná, ak

účastníci vyhlásia, že na zmluve netrvajú, ak uznanie cudzieho rozhodcovského rozhodnutia bolo v Slovenskej republike odopreté, ak ide o spotrebiteľskú rozhodcovskú zmluvu a v tej istej veci ešte nezačalo spotrebiteľské rozhodcovské konanie alebo ak súd zistí, že vec nemôže byť podľa práva Slovenskej republiky podrobená rozhodcovskej zmluve, alebo že rozhodcovský súd sa odmietol vecou zaoberať.

24. Odvolací súd konštatuje, že odhliadnuc od skutočnosti, či je vôbec možné považovať rozhodcovskú doložku obsiahnutú v zmluve o úvere z 20.4.2007, ktorá je formulárovou zmluvou, za platne dojednanú vzhľadom na požiadavku individualizácie zmluvných podmienok obsiahnutých v spotrebiteľských zmluvách, nie je možné s poukazom na dikciu ustanovenia § 106 ods. 1 O.s.p. námietku žalovaného vznesenú pri jeho prvom úkone považovať za dôvodnú. Je totiž nesporné, že v danej veci ide o spotrebiteľskú vec, predmetný zmluvný vzťah je nutné právne posúdiť ako spotrebiteľskú zmluvu podľa zákonnej definície vyplývajúcej z ustanovení § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a tiež je zrejmé, že na posudzovaný právny vzťah sa okrem lex generalis vzťahujú aj ustanovenia osobitnej právnej normy upravujúcej právne vzťahy vyplývajúce zo spotrebiteľských úverov, pretože napĺňa požiadavky vyplývajúce z ustanovení zákona č 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch.

25. K námietke žalovaného o nedostatku pasívnej vecnej legitímácie na jeho strane odvolací súd uvádza, že okruh strán sporu určuje žalobca vychádzajúc z hmotného práva. Vecnú legitímáciu má tá zo strán, ktorej svedčí stav z hmotného práva, teda kto je nositeľom subjektívneho práva (aktívna legitímácia) alebo nositeľom subjektívnej povinnosti vyplývajúcej z hmotného práva (pasívna vecná legitímácia), o ktorých sa v konaní rozhoduje. V konaní o nariadenie predbežného oparenia žalobkyňa osvedčila existenciu právneho vzťahu medzi ňou a žalovaným predloženou zmluvou o úvere, podaním žalovaného zo 6.10.2015 týkajúcom sa vykonávania zrážok z jej mzdy adresovanom jej zamestnávateľovi, podľa ktorého žalovaný ako veriteľ má voči žalobkyni ako dlžníčke pohľadávku vo výške 5.269,80 €. Preto pre účely rozhodnutia o nariadení predbežného oparenia je táto námietka nedôvodná.

26. Na podporu správnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie o nutnosti poskytnúť žalobkyni dočasnú ochranu formou nariadenia predbežného oparenia, odvolací súd poukazuje na ustanovenie § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, podľa ktorého orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

27. Podľa § 52 ods. 1 OZ spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

28. podľa § 52 ods. 2 (v znení účinnom od 1.5.2014) OZ ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

29. Odvolací súd v tejto súvislosti poukazuje na závery obsiahnuté v rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3 M Cdo 14/2014 z 21.4.2015 (viď aj 8 M Cdo 13/2014 z 8.5.2015), podľa ktorého na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keby sa inak mali použiť normy obchodného práva. Najvyšší súd v predmetnom rozhodnutí vyslovil, že aj keď citované ustanovenie nadobudlo účinnosť 1. mája 2014, právny predpis, ktorého súčasťou je, nemá prechodné ustanovenie týkajúce sa týchto konkrétnych ustanovení. To znamená, že od jeho účinnosti sa vzťahuje aj na právne vzťahy založené pred týmto dňom a aplikuje sa vo všetkých právnych vzťahoch, t.j. aj začatých pred dátumom 1. mája 2015 (princíp okamžitej aplikability procesno-právnych noriem).

30. Odvolací súd prihliadol aj na skutočnosť, že podľa § 5a ods. 1 písm. a/ zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa sa podľa jeho aktuálneho znenia zakazuje zabezpečenie uspokojenia pohľadávky dohodou o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov. Hoci toto ustanovenie nebolo platné a účinné v čase

podpisu zmluvy o úvere, jednoznačne poukazuje na vôľu zákonodarcu poskytnúť ochranu spotrebiteľovi voči súdom nekontrolovanému vykonávaniu zrážok zo mzdy a iných príjmov

31. Pri preskúvaní vecnej správnosti odvolaním napadnutého uznesenia o nariadení predbežného opatrenia je pre odvolací súd relevantný stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie. Súd prvej inštancie vo veci rozhodoval v čase účinnosti Občianskeho súdneho poriadku, preto podľa vtedy platných ustanovení správne žalobkyni uložil podať povinnosť v lehote 30 dní od právoplatnosti uznesenia podať žalobu na začatie konania o neplatnosť dohody o zrážkach zo mzdy k zmluve o úvere č. 5306033307 z 20.4.2007. Odvolací súd preto nevidel dôvod meniť tento výrok uznesenia o nariadení predbežného opatrenia, tak ako to navrhovala žalobkyňa vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného.

32. So zreteľom na všetky tieto dôvody, odvolací súd stotožňujúc sa s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, uznesenie ako vecne správne potvrdil podľa § 387 ods. 1, 2 CSP.

33. Žalovaný nebol v odvolacom konaní úspešný, žalobkyňa bola v celom rozsahu úspešná, preto jej odvolací súd priznal náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu (§ 255 ods. 1, § 262 ods. 1, 2, § 396 ods. 1 CSP).

34. Rozhodnutie bolo prijaté senátom pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti uzneseniu odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, a to z dôvodov uvedených v ust. § 420 CSP. Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Táto povinnosť neplatí v prípadoch uvedených v ust. § 429 ods. 2 CSP.